

[Chr. Madsen.]

over pensionstillægget, rådighedsbeløbet og tillægspensionstillægget, som kommer, når loven er vedtaget, vil hæve de omtalte 85 pct. af folkepensionisternes pension opad, sådan at man måske kan komme op i nærheden af tjenestemændenes pensionsordninger.

Jeg spurgte i mit første indlæg, om der ikke var mulighed for, at folkepensionsbidraget og skatterne helt kunne afskaffes. Når man nu er på vej mod en ordning som det svenske system, en ordning, som afskaffer fradragreglerne, er der ingen idé i at opretholde denne skatteprocent, når man alligevel i 1970 skal have afskaffet det hele og til at betale størsteparten af folkepensionens udgifter over skatterne. Er der muligheder for, at den højtærede minister kan give et svar på dette spørgsmål?

Den højtærede minister siger, at jeg ikke går helhjertet ind for afskaffelsen af fradragreglerne. Jeg har skrevet i den betænkning, ministeren citerede, at der i vid udstrækning skulle tages hensyn til de almindelige folkepensionister. Hermed tænkes på — det står også i det, jeg skrev i betænkningen — de 85 pct. af folkepensionisterne, der kun har folkepensionen at leve af. Så kan man altid diskutere, om man med det foreliggende forslag er kommet derhen, hvor jeg gerne ville hen. Det, der er skrevet i betænkningen på det tidspunkt, er skrevet på baggrund af den svenske pensionsordning og det svenske pensionsystem, og hvis de to systemer skal sammenlignes, vil den højtærede minister sikkert give mig ret i, at det foreliggende lovforslag ikke dækker de ønsker, jeg gav udtryk for dengang.

Iver Poulsen: I sin begrundelse for tillægspensionen talte den højtærede minister om, at hvis man nu gennemfører den såkaldte fulde folkepension, vil det blive de pensionister, som har indtægtsbestemt folkepension, der vil få fordel, og at kun de ville få fordel. Jeg finder det meget uheldigt at tale om fordele i forbindelse med gennemførelsen af dette, som man begyndte på i 1956. Der er aldeles ikke tale om, at de mennesker, som hidtil har haft en indtægtsbestemt folkepension, får nogen fordel fremfor andre. Det, der er tale om, er simpelt

hen, at man nu forsøger at yde sparerne og selvpensionisterne en smule retfærdighed, som de har måttet mangle siden 1956, og det mener jeg i hvert fald ikke man kan kalde en fordel, det må være deres simple ret.

Den højtærede minister gjorde opmærksom på, at bestemmelsen om indekstrakterne i § 5, stk. 5, ikke er noget nyt. Det var en ganske overflødig bemærkning, for det var vi fuldstændig klar over, og ifølge mit manuskript sagde jeg, at de mennesker, der har tegnet indekstrakter, var klar over, at statens indekstilskud til pensionerne ville blive trukket fra i deres folkepension. De var bekendt med disse betingelser, da de tegnede kontrakterne. Det, man studser over, og det, disse mennesker, som har tegnet indekstrakt, studser over, er, at de, når man nu taler om fuld folkepension, lige folkepension til alle, skal have fradrag i deres folkepension, hvor andre ikke skal have det, fordi de har fulgt en lov, som regeringen har gennemført — den må vel være gennemført, fordi man gerne ville have nogle mennesker til at følge loven. Det er en meningsløshed at behandle disse mennesker sådan, og der er ikke tale om, tror jeg, at man kommer til at ramme en bestemt overklasse, eller hvad det nu er, man går og spekulerer på. Jeg er fuldstændig overbevist om, at netop den store, brede befolkning her i landet har benyttet sig af retten til at tegne indekstrakter; det er ikke noget, en enkelt, bestemt klasse har udnyttet.

Med hensyn til finansieringen nævnte ministeren, at der var opført en halv procent og vil blive opført en halv procent mere som folkepensionsbidrag, men han indrømmede, at disse beløb ikke kunne dække de udgifter, som ordningen vil medføre i fremtiden. Når nu regeringen ikke har kunnet overse virkningerne af sine egne handlinger, da den indførte indekstrakterne, men de økonomiske konsekvenser fuldstændig har blæst regeringen omkuld, må man da forstå, at vi ikke kan have tillid til den og ikke vil betro regeringen endnu flere milliarder til noget, om hvilket man overhovedet ikke ved, hvordan det skal administreres, eller hvor pengene hertil skal hentes. Regeringen må, inden den fræsætter sådan et lovforslag, gøre sig klart, hvordan de øko-